

Kamil Nowak

Kilka uwag na temat znowelizowanej ustawy o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu, a także nowych obowiązków, jakie nałożyła ona na przedsiębiorców

Dnia 8 października 2010 r. wszedł w życie art. 1 pkt 21 *Ustawy z dnia 25 czerwca 2009 r. o zmianie ustawy o przeciwdziałaniu wprowadzaniu do obrotu finansowego wartości majątkowych pochodzących z nielegalnych lub nieujawnionych źródeł oraz o przeciwdziałaniu finansowaniu terroryzmu oraz o zmianie niektórych innych ustaw* (Dz.U. z 2009 r., Nr 166, poz. 1317). Nowelizacja ta miała na celu przede wszystkim włączenie do krajowego porządku prawnego *Dyrektywy 2005/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 października 2005 r. w sprawie przeciwdziałania korzystaniu z systemu finansowego w celu prania pieniędzy oraz finansowania terroryzmu* (Dz.U. UE L 05.309.15), a także dostosowanie przepisów ustawy do aktów prawa międzynarodowego w zakresie przeciwdziałania finansowaniu terroryzmu oraz do *Dyrektywy Komisji 2006/70/WE z dnia 1 sierpnia 2006 r. ustanawiającej środki wykonawcze do dyrektywy 2005/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do definicji osoby zajmującej eksponowane stanowisko polityczne, jak również w odniesieniu do technicznych kryteriów stosowania uproszczonych zasad należytej staranności wobec klienta oraz wyłączenia z uwagi na działalność finansową prowadzoną w sposób sporadyczny lub w bardzo ograniczonym zakresie* (Dz.U. UE L 06.214.29)¹. Nowelizacja zmieniła także tytuł ustawy na: *Ustawa o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu*.

Analizowany przepis ma istotne znaczenie z punktu widzenia przedsiębiorców (w rozumieniu *Ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej* – Dz.U. z 2007 r., Nr 155, poz. 1095 z późn. zm.)², którzy przyjmują płatności za towary w gotówce o wartości równej lub przekraczającej równowartość 15 000 euro (również wtedy, gdy należność za określony towar jest dokonywana w drodze kilku operacji). Przedsiębiorcy ci zostali zaliczeni do poszerzonego, na skutek wcześniejszego wdrożenia pozostałych przepisów nowelizacji, ustawowego katalogu instytucji obowiązanych. Tym samym nałożono na nich obowiązek rejestracji transakcji gotówkowych. Jest to istotne novum, ponieważ wcześniej operacje te nie były objęte wspomnianym obowiązkiem. Rejestr tego typu transakcji należy przechowywać przez 5 lat, licząc od pierwszego dnia roku następującego po roku, w którym transakcje zostały zarejestrowane.

Instytucja obowiązana ma obowiązek każdorazowo zarejestrować przeprowadzaną transakcję, bez względu na jej wartość i charakter, jeśli okoliczności wskazują,

¹ Uzasadnienie rządowego projektu ustawy o zmianie ustawy o przeciwdziałaniu wprowadzaniu do obrotu finansowego wartości majątkowych pochodzących z nielegalnych lub nieujawnionych źródeł oraz o przeciwdziałaniu finansowaniu terroryzmu oraz o zmianie niektórych innych ustaw (druk sejmowy nr 1660).

² Art. 4. 1. *Przedsiębiorcą w rozumieniu ustawy jest osoba fizyczna, osoba prawna i jednostka organizacyjna niebędąca osobą prawną, której odrębna ustawa przyznaje zdolność prawną, – wykonująca we własnym imieniu działalność gospodarczą. 2. Za przedsiębiorców uznaje się także wspólników spółki cywilnej w zakresie wykonywanej przez nich działalności gospodarczej.*

że może ona mieć związek z praniem pieniędzy lub finansowaniem terroryzmu (art. 8 ust. 3 znowelizowanej ustawy).

Wadą omawianego rozwiązania jest pominięcie *usług* w treści art. 2 pkt 1 lit. t znowelizowanej ustawy. Wydaje się, że jest to wynik przeoczenia ustawodawcy, biorąc pod uwagę fakt, że na pozór legalne świadczenie usług może być jednym z wielu sposobów prania pieniędzy³. Dlatego formułowanie do ustawodawcy wniosków *de lege ferenda* w tym zakresie należy uznać za uzasadnione, gdyż uzupełnienie treści wyżej wymienionego przepisu o *usługi* wydaje się być, w kontekście tego co napisano, naturalne i logiczne.

Zgodnie ze znowelizowanym brzmieniem art. 13 pkt 3 ustawy minister właściwy do spraw instytucji finansowych, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw wewnętrznych, po zasięgnięciu opinii Przewodniczącego Komisji Nadzoru Finansowego oraz Prezesa Narodowego Banku Polskiego, został zobowiązany do określenia w drodze rozporządzenia:

- 1) wzoru oraz sposobu prowadzenia rejestru transakcji, których równowartość przekracza 15 000 euro oraz trybu dostarczania danych z rejestru Generalnemu Inspektorowi Informacji Finansowej,
- 2) trybu przekazywania Generalnemu Inspektorowi informacji o wyżej wymienionych transakcjach, o transakcjach, których okoliczności wskazują, że mogą one mieć związek z praniem pieniędzy lub finansowaniem terroryzmu, i co do których w związku z tym istnieje obowiązek rejestracji, bez względu na ich wartość i charakter,
- 3) wzoru formularza i sposobu przekazywania informacji, o których mowa w art. 8b ust. 5, a więc obejmującego sytuacje, w których instytucja obowiązana nie może wykonać obowiązków, o których mowa w ust. 3 pkt 1-3 i w ten sposób zobowiązana została do nieprzeprowadzania transakcji, niepodpisania (lub rozwiązania) umowy z klientem oraz przekazania w uzasadnionych przypadkach, z uwzględnieniem ryzyka prania pieniędzy oraz finansowania terroryzmu, Generalnemu Inspektorowi informacji o danym kliencie wraz z posiadanymi informacjami o planowanej przez niego transakcji.

Celem wprowadzenia tego przepisu było przede wszystkim zapewnienie jednolitego formatu przekazywanych danych zawartych w obszernym katalogu instytucji obowiązanych⁴.

Do chwili wdrożenia przepisów wykonawczych, wydanych na podstawie art. 13 tej ustawy, osoby fizyczne, prawne i jednostki organizacyjne nieposiadające osobowości prawnej były zwolnione z obowiązku rejestracji transakcji, o których mowa w art. 8 ust. 1 *Ustawy o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu* (art. 18 ustawy nowelizującej). Natomiast w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy stały się one instytucjami obowiązanyymi (a więc od 22 października 2009 r.).

W tym miejscu należy także zwrócić uwagę na stosunkowo daleko idącą treść art. 8b znowelizowanej ustawy, zgodnie z którym instytucje obowiązane (a więc także przedsiębiorcy) muszą stosować wobec swoich klientów środki bezpieczeństwa finansowego. Zakres stosowania tych środków jest określany na podstawie oceny ryzyka prania pieniędzy i finansowania terroryzmu, dokonywanej w wyniku analizy, ze szczególnym uwzględnieniem rodzaju klienta, stosunków gospodarczych, produktów i trans-

³ Por. m.in.: *Money Laundering Awareness Handbook for Tax Examiners and Tax Auditors*, OECD 2009, s. 11 i nast.; *Przeciwdziałanie praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu*, Ministerstwo Finansów GIFF 2009, s. 54 i nast.

⁴ Zob. szerzej: A. Damasiewicz, *Komentarz do ustawy z dnia 16 listopada 2000 r. o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu* (Dz.U. z 2010 r., Nr 46, poz. 276), LEX/el. 2010.

akcji. Natomiast gdy instytucja obowiązana nie może spełnić obowiązków, o których mowa w ust. 3 pkt 1-3, polegających na:

- identyfikacji klienta⁵ i weryfikacji jego tożsamości na podstawie dokumentów lub informacji publicznie dostępnych,
- podejmowaniu, z zachowaniem należytej staranności, czynności zmierzających do identyfikacji beneficjenta rzeczywistego i stosowaniu uzależnionych od oceny ryzyka odpowiednich środków weryfikacji jego tożsamości w celu uzyskania przez instytucję obowiązana danych dotyczących tożsamości beneficjenta rzeczywistego, w tym ustalaniu struktury własności i zależności klienta,
- uzyskiwaniu informacji dotyczących celu i zamierzonego przez klienta charakteru stosunków gospodarczych,

to wówczas, zgodnie z ustawą, nie przeprowadza ona transakcji, nie podpisuje umowy z klientem lub rozwiązuje zawarte umowy. Ponadto instytucja obowiązana przekazuje Generalnemu Inspektorowi, w uzasadnionych przypadkach z uwzględnieniem ryzyka prania pieniędzy oraz finansowania terroryzmu, informacje o danym kliencie wraz z posiadanymi informacjami o planowanej przez niego transakcji.

Przepisy karne

Kwestie związane z odpowiedzialnością karną instytucji obowiązanych za niedopełnienie obowiązków ustawowych zostały uregulowane w rozdziale 7a znowelizowanej ustawy.

Karze pieniężnej, zgodnie z art. 34a, podlega instytucja obowiązana, z wyłączeniem Narodowego Banku Polskiego, która nie dopełniła obowiązku:

- 1) rejestracji transakcji, o której mowa w art. 8 ust. 1, przekazania Generalnemu Inspektorowi dokumentów dotyczących tej transakcji lub przechowywania przez wymagany okres rejestru transakcji lub dokumentów dotyczących tej transakcji,
 - 2) przeprowadzenia analizy ryzyka w celu zastosowania odpowiednich środków bezpieczeństwa finansowego,
 - 3) stosowania środków bezpieczeństwa finansowego,
 - 4) przechowywania przez wymagany okres udokumentowanych wyników analizy,
 - 5) zapewnienia udziału pracowników w programie szkoleniowym,
 - 6) wykonania w terminie wniosku lub zalecenia pokontrolnego,
- a także nawiązuje lub utrzymuje współpracę z bankiem fikcyjnym.

Kolejny przepis znowelizowanej ustawy (art. 34b) przewiduje taką samą karę dla instytucji obowiązanej, która wbrew następującym przepisom rozporządzenia nr 1781/2006:

⁵ Identyfikacja ta, zgodnie z art. 9 ust 1 ustawy, obejmuje: 1) w przypadku osób fizycznych i ich przedstawicieli – ustalenie i zapisanie cech dokumentu stwierdzającego, na podstawie odrębnych przepisów, tożsamość osoby, a także imienia, nazwiska, obywatelstwa oraz adresu osoby dokonującej transakcji, a ponadto numeru PESEL lub daty urodzenia w przypadku osoby nieposiadającej numeru PESEL, lub numeru dokumentu stwierdzającego tożsamość cudzoziemca lub kodu kraju w przypadku przedstawienia paszportu; 2) w przypadku osób prawnych – zapisanie aktualnych danych z wyciągu z rejestru sądowego lub innego dokumentu, wskazującego nazwę (firmę), formę organizacyjną osoby prawnej, siedzibę i jej adres, numer identyfikacji podatkowej, a także imienia, nazwiska i numeru PESEL lub daty urodzenia w przypadku osoby nieposiadającej numeru PESEL, osoby reprezentującej tę osobę prawną; 3) w przypadku jednostek organizacyjnych niemających osobowości prawnej – zapisanie aktualnych danych z dokumentu wskazującego nazwę, formę organizacyjną, siedzibę i jej adres, numer identyfikacji podatkowej, a także imienia, nazwiska i numeru PESEL lub daty urodzenia w przypadku osoby nieposiadającej numeru PESEL, osoby reprezentującej tę jednostkę.

- 1) art. 5-7 – nie zapewnia tego, aby przekazowi pieniężnemu towarzyszyły pełne informacje o zleceniodawcy,
- 2) art. 8 – nie dysponuje skuteczną procedurą pozwalającą na wykrycie braku informacji o zleceniodawcy,
- 3) art. 9 – nie informuje Generalnego Inspektora o fakcie regularnego zaniedbywania obowiązku przekazywania wymaganych informacji o zleceniodawcy przez dostawcę usług płatniczych odbiorcy,
- 4) art. 12 – pośrednicząc jako dostawca usług płatniczych, nie zachowuje wszystkich otrzymanych informacji o zleceniodawcy, które towarzyszą przekazom pieniężnym,
- 5) art. 14 – na zapytanie Generalnego Inspektora nie udziela pełnej odpowiedzi na temat towarzyszącej przekazom pieniężnym informacji o zleceniodawcy oraz nie przekazuje na żądanie Generalnego Inspektora odpowiednich dokumentów.

Karę pieniężną nakłada Generalny Inspektor Informacji Finansowej w drodze decyzji, w wysokości nie większej niż 750 000 zł, a w razie niedopełnienia obowiązku zapewnienia udziału pracowników w programie szkoleniowym – w wysokości nie większej niż 100 000 zł. Postępowanie w sprawie nałożenia kary pieniężnej toczy się na podstawie przepisów Kodeksu postępowania administracyjnego (kpa). Od decyzji Generalnego Inspektora przysługuje odwołanie do ministra właściwego do spraw instytucji finansowych w terminie 14 dni od jej doręczenia. Ponadto informacja o nałożonej karze pieniężnej jest przekazywana instytucji nadzorującej działalność danej instytucji obowiązanej (art. 34c znowelizowanej ustawy).

Przejawem radykalnego podejścia do kwestii przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowania terroryzmu są także przepisy rozdziału 8 *Ustawy o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu* przewidującego odpowiedzialność karną osób fizycznych za niedopełnienie obowiązków wynikających z ustawy. Zgodnie z art. 35, karze pozbawienia wolności do lat 3 podlega osoba, która, działając w imieniu lub interesie instytucji obowiązanej, wbrew przepisom ustawy nie dopełniła obowiązku:

- 1) rejestracji transakcji, przekazania Generalnemu Inspektorowi dokumentów dotyczących tej transakcji lub przechowywania przez wymagany okres rejestru tych transakcji lub dokumentów dotyczących tej transakcji,
- 2) zachowania środków bezpieczeństwa finansowego, zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 10a ust. 1 ustawy lub przechowywania informacji uzyskanych w związku ze stosowaniem środków bezpieczeństwa finansowego,
- 3) zawiadomienia Generalnego Inspektora o transakcji, o której mowa w art. 16 ust. 1 ustawy, tj. o transakcji, co do której zachodzi uzasadnione podejrzenie, że może ona mieć związek z popełnieniem przestępstwa, o którym mowa w art. 165a lub art. 299 Kodeksu karnego (kk),
- 4) wstrzymania transakcji lub blokady rachunku,
- 5) wprowadzenia wewnętrznej procedury w zakresie przeciwdziałania praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu,
- 6) wyznaczenia osoby odpowiedzialnej za wykonanie obowiązków określonych w ustawie, zgodnie z art. 10b ust. 1 ustawy.

Tej samej karze podlega ten, kto wbrew przepisom ustawy ujawnia osobom nieuprawnionym, posiadaczom rachunku lub osobom, których transakcja dotyczy, informacje zgromadzone zgodnie z upoważnieniem ustawy lub wykorzystuje te informacje w inny, niezgodny z przepisami ustawy sposób. Jeżeli sprawca wymienionych przestępstw działa nieумыślnie, podlega grzywnie.

Zgodnie z poprzednim stanem prawnym, jeśli niedopełnienie obowiązków w zakresie rejestracji zostało ujawnione podczas kontroli, to organ przeprowadzający kontrolę ujmował ten fakt we wnioskach pokontrolnych i zalecał uzupełnienie i (lub) wyciągnięcie konsekwencji służbowych, czyli stosował sankcje dyscyplinarne wobec winnych zaniedbania i powiadamiał o podjętych działaniach. Natomiast obecnie organ kontrolujący obligatoryjnie kieruje do prokuratury zawiadomienie o podejrzeniu popełnienia przestępstwa⁶.

W myśl art. 36 ustawy karze pozbawienia wolności od 3 miesięcy do lat 5 podlega także osoba fizyczna, która, działając w imieniu lub interesie instytucji obowiązkowej, wbrew przepisom ustawy:

- 1) odmawia przekazania Generalnemu Inspektorowi informacji lub dokumentów,
- 2) przekazuje Generalnemu Inspektorowi nieprawdziwe informacje lub zataja prawdziwe dane dotyczące transakcji, rachunków lub osób.

Typ kwalifikowany wymienionych przestępstw obejmuje kwestie związane z wyrządzeniem znacznej szkody, a więc przekraczającej, zgodnie z obecnym brzmieniem art. 115 § 5 kk (Dz.U. z 1997 r., Nr 88, poz. 553), kwotę 200 000 zł. Jest to więc w tym przypadku przestępstwo skutkowe. Natomiast osoba fizyczna, która udaremnia lub utrudnia przeprowadzenie czynności kontrolnych, o których mowa w rozdziale 6 ustawy, podlega grzywnie (art. 37a ustawy).

Wzajemne obowiązki informacyjne pomiędzy Generalnym Inspektorem Informacji Finansowej a Szefem Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego

Istotne z punktu widzenia omawianej nowelizacji i związanych ze współpracą pomiędzy Generalnym Inspektorem Informacji Finansowej a Szefem ABW kwestii wydaje się omówienie obowiązków, jakie spoczywają na wyżej wymienionych podmiotach, związanych z wymianą informacji dotyczących przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu.

Zgodnie z art. 14 ust. 2 przedmiotowej ustawy na prokuraturę, Agencję Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Centralne Biuro Antykorupcyjne oraz jednostki podległe ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych i przez niego nadzorowane został nałożony obowiązek niezwłocznego informowania Generalnego Inspektora Informacji Finansowej, w granicach swoich ustawowych kompetencji, o wszystkich przypadkach:

- 1) uzyskania informacji wskazujących na podejrzenie popełnienia przestępstw finansowania terroryzmu (art. 165a kk) lub prania pieniędzy (art. 299 kk), w formie zestawienia zbiorczego, nie później niż do końca miesiąca następującego po miesiącu, w którym uzyskano te informacje,
- 2) przedstawienia zarzutu popełnienia wyżej wymienionych przestępstw,
- 3) wszczęcia i zakończenia postępowania w sprawie o te przestępstwa.

Przekazywane informacje powinny wskazywać okoliczności dotyczące popełnienia przestępstwa oraz osoby biorące w nim udział. Generalny Inspektor natomiast niezwłocznie powiadamia podmioty, o których mowa w art. 14 ust. 2, o okolicznościach wskazujących na związek między informacjami uzyskanymi w trybie określonym w tym przepisie a informacjami o transakcjach, o których mowa w art. 8 ust. 3, art. 16 ust. 1 i 1a oraz art. 17 ustawy.

⁶ A. Damasiewicz, *Komentarz do ustawy...*

Jednostki współpracujące (wśród nich ABW) w ramach swoich ustawowych kompetencji obowiązane są także udostępniać, na wniosek Generalnego Inspektora, informacje niezbędne do realizacji jego zadań w zakresie zapobiegania przestępstwom finansowania terroryzmu i prania pieniędzy (art. 15 ustawy).

Problematyka związana z obowiązkami informacyjnymi nałożonymi na Generalnego Inspektora uregulowana została także w art. 33 ustawy. Szef ABW (w zakresie jego kompetencji ustawowych) zaliczony został do grupy podmiotów, którym Generalny Inspektor obligatoryjnie przekazuje posiadane informacje. Ustawa przewiduje również możliwość przekazywania informacji przez Generalnego Inspektora z własnej inicjatywy.

W opublikowanym 16.04.2010 r. *Sprawozdaniu Generalnego Inspektora Informacji Finansowej o realizacji ustawy z dnia 16 listopada 2000 r. o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu w roku 2009*⁷ zawarta jest tabela obrazująca zwiększenie wymiany informacji z uprawnionymi organami w trybie i na zasadach określonych w art. 32 i 33 ustawy.

Organ/instytucja	Rok	Liczba wniosków	Liczba podmiotów z wniosków
Prokuratorzy	2006	152	1370
	2007	266	1464
	2008	326	2373
	2009	270	1854
ABW	2006	8	37
	2007	23	107
	2008	7	49
	2009	37	250
CBA	2006	1	6
	2007	13	30
	2008	16	181
	2009	10	54
Policja	2006	12	53
	2007	25	169
	2008	50	203
	2009	83	1320
Organy skarbowe i kontroli skarbowej	2006	21	46
	2007	69	133
	2008	96	188
	2009	180	361

Tabela. Wnioski o udzielenie informacji na podstawie przepisów ustawy o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu otrzymywane przez GIIF w latach 2006-2009

Źródło: Sprawozdanie Generalnego Inspektora Informacji Finansowej o realizacji ustawy z 16 listopada 2000 r. o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu w roku 2009.

⁷ Zob.: http://mf.gov.pl/_files_/giif/publikacje/giif_sprawozdanie_2009.pdf.

Opierając się na dotychczasowych doświadczeniach związanych ze zwalczaniem procederu prania pieniędzy i jednocześnie w kontekście stosowania ustawy o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu, podkreślić należy pozytywny wpływ ustawy na proces zwalczania przestępczości ekonomicznej. Chodzi tu nie tylko o pranie pieniędzy, ale także o tzw. przestępstwa bazowe, z których pochodzą wartości majątkowe wprowadzane następnie do obrotu finansowego, np. przestępstwa przeciwko obowiązkom podatkowym (szczególnie narażenia na uszczuplenie lub nienależny zwrot podatku VAT i akcyzy), oszustwa, fałszerstwa dokumentów czy przestępstwa stypizowane w ustawie o przeciwdziałaniu narkomanii. Dotyczy to również przestępstw ujawnianych w toku śledztw wszczynanych na podstawie zawiadomień o podejrzeniu popełnienia przestępstwa prania pieniędzy z art. 299 kk, kierowanych przez Generalnego Inspektora do właściwych prokuratur. W związku z faktem, iż przestępstwa te godzą w podstawy ekonomiczne państwa, a jednocześnie z uwagi na prognozy⁸, iż w najbliższym czasie utrzyma się rosnąca tendencja w odniesieniu do liczby przypadków prania pieniędzy pochodzących z przestępczej działalności, wskazać należy bardzo istotną i odpowiedzialną rolę wszystkich organów – w tym Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego – zaangażowanych w zwalczanie procederu.

Wnioski

Wprowadzone nowelizacją analizowane zmiany zostały krytycznie ocenione przez organizacje reprezentujące pracodawców, a także przez wielu prawników zajmujących się obsługą prawną przedsiębiorców, którzy w szczególności zwracają uwagę na zbytnią uciążliwość nałożonych na przedsiębiorców obowiązków oraz możliwość naruszenia tajemnicy handlowej⁹.

Przytoczone zmiany przepisów, z punktu widzenia organów ścigania (w tym ABW), należy natomiast ocenić pozytywnie. Jak się wydaje, intencją ustawodawcy było przede wszystkim wzmocnienie istniejącego obecnie systemu rejestracji transakcji w formie przelewów, który de facto spoczywał głównie na bankach, m.in. poprzez nałożenie także na przedsiębiorców obowiązku rejestracji transakcji gotówkowych. Zgodzić się także należy z uzasadnieniem rządowego projektu nowelizacji, według którego celem wprowadzonych przepisów jest szeroko rozumiana prewencja w zakresie przeciwdziałania praniu pieniędzy, zgodna z regulacją wspólnotową i wskazująca w uzasadnieniu, iż płatności gotówkowe w dużych wysokościach wielokrotnie okazywały się związane z ryzykiem prania pieniędzy i generowały wysokie straty Skarbu Państwa. W tym miejscu należy też wyrazić nadzieję, że omawiane zmiany przyczynią się do wzrostu skuteczności działań organów zajmujących się zwalczaniem procederu prania pieniędzy i finansowania terroryzmu, a wprowadzone sankcje prawno-karne przewidziane za naruszenie przepisów ustawy, pozwolą na faktyczną realizację funkcji ochronnej prawa karnego.

⁸ Zob. szerzej: *Raport o stanie bezpieczeństwa w Polsce w 2010 roku*, http://www.mswia.gov.pl/portal/pl/2/9258/Raport_o_stanie_bezpieczenstwa_w_Polsce_w_2010_roku.html.

⁹ Zob. m.in. M. Maj, *Więcej firm powalczy z praniem pieniędzy*, „Rzeczpospolita”, 20.08.2010 r.

Streszczenie

W artykule opisano skutki prawne wejścia w życie niektórych przepisów nowelizacji ustawy o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy, zwłaszcza pod kątem nowych obowiązków, jakie od momentu ich wejścia w życie spoczywają na przedsiębiorcach. Ponadto przedstawiono problematykę obiegu informacji pomiędzy Generalnym Inspektorem Informacji Finansowej (GIIF) a Szefem Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego.

Abstract

This article presents the legal effects resulting from certain new regulations included in the Amendment to the Anti-Money Laundering Act coming into force, especially those concerning new duties imposed on the entrepreneurs by the hereby Act. Additionally, it describes the data flow between the Head of Internal Security Agency and the General Inspector of Financial Information.

